

عالم

صدای زندگی روی خاک مرده

باور کردنی نیست محلی که امروز با درختان قدربافراشته‌اش مثل نگینی سبز در دل محله می‌درخشد و از هر گوشه آن صدای خنده و بازی کودکان به گوش می‌رسد روزگاری یکی از گورستان‌های قدیمی پایتخت بوده باشد. به عبارت دیگر، هسته جدیدتر گورستان گلچین یا همان گورستان مسگر آباد به بخشی از زمین‌های فرهنگسرای خاوران و بخش قدیمی تر آن نیز به بوستان فداییان اسلام تبدیل شده است. ماجرا از این قرار بود که در سال ۱۳۰۴ شهرداری وقت تهران گورستان گلچین را در محدوده خارج از شهر ساخت تا تهرانی‌ها اموات خود را در این گورستان تازه تاسیس دفن کنند. وقتی بهشت زهرا (س) در سال ۱۳۴۹ ساخته شد، گورستان گلچین را با لودر زیر و رو کردند و تا مدت‌ها زمین‌های گورستان بدون استفاده رها شده بود. زمین‌های رها شده گورستان به تدریج به محلی برای آسیب‌های اجتماعی تبدیل می‌شد که شهرداری تهران در سال ۱۳۶۹ تصمیم گرفت بخشی از آن را به توسعه فضاهای فرهنگی اختصاص دهد. کلنگ ساخت فرهنگسرای خاوران سال ۱۳۷۲ بر زمین خورد و پس از یک سال در محلی که روزگاری گورستانی رها شده بود، مجموعه‌ای فرهنگی با امکانات متعدد بنا شد. اکنون فرهنگسرای خاوران با ۸۳ هزار مترمربع مساحت و با معماری تلفیقی اسلامی-ایرانی با امکاناتی چون نگارخانه، کتابخانه، سالن آمفی تئاتر و... به پاتوق فعالیت‌های فرهنگی کودکان، نوجوانان و جوانان جنوب شرق شهر تبدیل شده است.

نام قبلی: گورستان مسگر آباد (گلچین)
نام فعلی: فرهنگسرای خاوران
منطقه: ۱۵
نشانی: خیابان خاوران، میدان مالک اشتر،
خیابان دهم فروردین

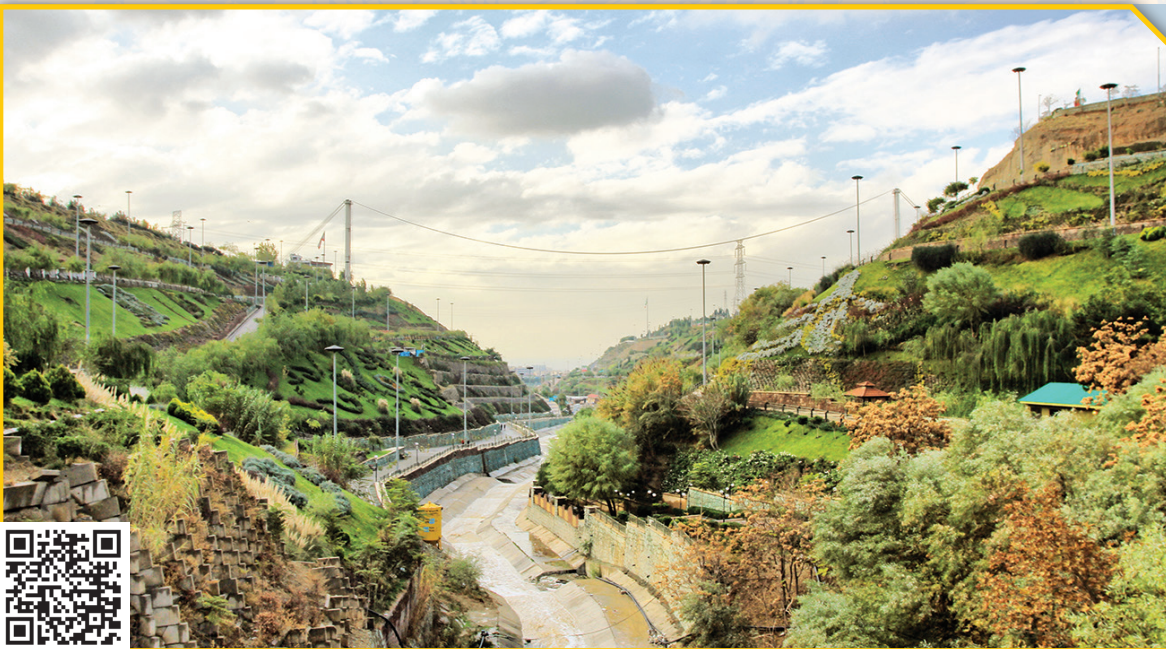
معجزه‌ای به نام بوستان نهج البلاغه

بود و به دلیل موقعیت جغرافیایی، به محل اختفای آنها مبدل شده بود. پاکسازی دوره‌ای دره مرگ هم نتیجه‌ای موقت به دنبال داشت و هر بار معتادان به پاتوق هایشان برمی‌گشتند. بهترین تصمیم برای پاکسازی این دره احیای دوباره طبیعت آن بود. این بوستان در چند فاز طراحی شد. فاز اول سال ۱۳۸۸ به بهره‌برداری رسید و ۴ سال بعد فاز دوم آن آماده شد. همچنان توسعه و گسترش این بوستان در این دره ادامه دارد و به نوبه خود یکی از جذاب‌ترین بوستان‌های پایتخت محسوب می‌شود.

دره فرحزاد که سال‌ها به دره مرگ معروف بود تنها قصه یک بوستان و توسعه آن نیست؛ روایت یک معجزه است؛ معجزه‌ای از جنس طبیعت که باعث شد تا سیاهی‌های این دره بعد از سال‌ها با احیای طرح توسعه رودرهما به حقیقت پیوندند. سال ۱۳۸۸ بوستانی در غرب تهران ساخته شد که کسی فکرش را نمی‌کرد بتواند شکل و بافت فیزیکی و فرهنگی و اجتماعی یک دره را تغییر دهد. دره فرحزاد تیتیر یک اغلب صفحات روزنامه‌های پایتخت بود؛ دره‌ای که بیشترین معتادان را در خود جای داده

نام قبلی: دره جرم خیز فرحزاد
نام فعلی: بوستان نهج البلاغه
مناطق: ۵ و ۵
نشانی: شمال بزرگراه همت، بلوار همیلا

کیش به قاچاقچیان مواد مخدر

در سال‌های قدیم، مهاجرانی که تازه به تهران می‌آمدند، برای ادامه زندگی به محله هرندی می‌رفتند و از خاک این محله برای ساخت خانه و آلودگی استفاده می‌کردند. خاکبرداری‌های غیرمجاز با گذشت زمان باعث ایجاد «گود»های متعددی شد که بعدها به گود عرب‌ها، گود حاج ماشاءالله و گود هرندی معروف شد. گودها آرام‌آرام به هویت محله هرندی و جایی برای بروز انواع آسیب‌های اجتماعی تبدیل شدند. این وضع تا چند دهه ادامه داشت تا جایی که این محدوده به عنوان مظهر و نماد آسیب‌های اجتماعی در تهران شناخته می‌شد. گودهای این محله در سال‌های بعد از پیروزی انقلاب تخریب شدند و ۳ پارک محلی به جای آنها ساخته شد. داستان گودهای محله هرندی به همین جا ختم نمی‌شود. ۳ سال قبل شهرداری تهران با تلفیق این ۳ پارک محلی و تملک ملک‌های مابین آنها، بوستان بزرگ زندگی را ساخت که ۲۴ هکتار مساحت دارد. برای اینکه بوستان زندگی به محل امنی برای عموم مردم تبدیل شود، دیواری به طول ۲ کیلومتر پیرامون آن ساخته شده که این ویژگی فقط در انحصار پارک شهر بود. بخشی از گودهای محله هرندی در سال‌های دور به زمین خاکی فوتبال تبدیل شده بود که این فضاها در پروژه ساخت بوستان زندگی به سالن‌های ورزشی استاندارد اختصاص داده شد.

نام قبلی: گود عرب‌ها
نام فعلی: بوستان زندگی
منطقه: ۱۲
نشانی: محله هرندی، خیابان خیام

